

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

FN's klimaforhandlinger i Bonn d. 14.-25. maj: Afrapportering

Bonn-sessionen i årets FN-klimaforhandlinger bar præg af træghed i forhold til de mere højpolitiske spørgsmål. I det mere tekniske arbejde i Bonn var der visse fremskridt.

De første forhandlinger i den nye langsigtede aftaleramme med forpligtelser for alle lande – under den såkaldte Durban Platform (forkortet ADP) – skulle finde sted i Bonn. Det blev i Durban på COP17 aftalt, at den nye langsigtede aftaleramme skulle færdigforhandles i 2015 med ikrafttrædelse fra 2020. Samtidig blev det i Durban aftalt at iværksætte et arbejdsprogram på kort sigt med henblik på at øge den globale reduktionsindsats før 2020.

Fremgangen i Bonn var begrænset, men det lykkedes at opnå enighed om, hvem der skal være formænd for ADP-forhandlingerne under den nye Durban Platform frem til 2015. Det lykkedes ligeledes at blive enige om en dagsorden for forhandlingerne. Omvendt lykkedes det ikke at skabe markant fremdrift i relation til arbejdsprogrammet for at øge den globale reduktionsindsats før 2020. I modsætning til forståelsen i Durban fremførtes således af nogle parter i Bonn, at dette ikke hørte hjemme i forhandlingerne om den nye globale aftale, der vil omfatte alle lande, men at man i stedet fortsat burde operere med en skarp opdeling mellem i- og ulande. Der var dog i alt væsentligt ikke tale om mere end 20-25 ulande med denne agenda, og stadig flere ulande efterlyser handling, der reelt søger at håndtere klimaudfordringen.

På COP17 blev det aftalt, at de to allerede eksisterende spor i UNFCCC-forhandlingerne – Kyotosporet (KP) og Konventionssporet (LCA) – lukkes ned efter endt arbejde med udgangen af 2012. Det var et vigtigt resultat, da det baner vejen for fokus på og fremdrift i det nye ADP-forhandlingsspor. Forhandlingerne i Bonn i det såkaldte LCA-spor skred dog kun langsomt frem, hvilket gjorde det vanskeligt at øge forståelsen for den mulige aftale på COP18 i Doha til december.

I Durban tilkendegav EU og enkelte andre ilande sin villighed til at indgå i en anden forpligtelsesperiode af Kyotoprotokollen i umiddelbar forlængelse af den første, dvs. fra 1. januar 2013. I det såkaldte KP-spor var der i Bonn en række konstruktive tekniske diskussioner af de udestående regler i forbindelse med Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode - dog uden afgørende gennembrud. Det var godt hjulpet på vej af EU's indmelding af information om sit emissionsbudget for anden forpligtelsesperiode (såkaldt QELRO) i slutningen af april. De sidste udestående regler forventes at kunne håndteres i Doha med henblik på endelig vedtagelse af en anden forpligtelsesperiode.

Forhandlingerne i Bonn var mere positive under de permanente subsidiære organer (de såkaldte SBI- og SBSTA-spor). Samlet var der her tale om en mere konstruktiv tilgang afspejlende arbejdet i et mere fagligt præget "maskinrum", om end fremskridtene på de rapporteringsrelaterede emner (MRV) fortrinsvist rettede sig mod ilandenes forpligtelser frem for ulandenes tilsvarende.

EU arbejdede i Bonn aktivt sammen med ligesindede i- og ulande på at skabe fremdrift i forhandlingerne om den nye globale aftale med ikrafttrædelse fra 2020.

Det afgående COP-formandskab, Sydafrika, arbejder fortsat både aktivt og konstruktivt på videreførelsen af de globale klimaforhandlinger efter det positive resultat i Durban. Samtidig tager det kommende COP-formandskab, Qatar, gradvist mere ansvar, men der vil være behov for at træde mere i karakter i takt med, at COP18 i Doha nærmer sig.

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Globalt Klima

1. juni 2012